TWEEDE WOORD

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle
"Zij die in het onzienlijke geloven"[2:3]

Als je wilt begrijpen wat voor een geluk en gunst, hoeveel genot en verlichting er zich in het geloof bevindt, luister dan naar deze parabel.

Op een dag gingen twee mannen voor plezier en handel op reis. Één van hen was baatzuchtig en ongelukkig. Hij ging de ene kant op. De andere was vroom en gelukkig en ging de andere kant op.

Omdat de baatzuchtige man egoïstisch, zelfzuchtig en pessimistisch was, kwam hij (door zijn pessimisme) terecht in een land dat in zijn ogen zeer slecht was. Hij zag overal wanhopige zwakkelingen jammeren doordat ze gegrepen werden door verschrikkelijke tirannen die alles verwoestten. Daar waar hij kwam, zag hij een dergelijk pijnlijke, hartverscheurende toestand. Tevens zag hij dat heel het land de gedaante van een algemene rouwplaats had aangenomen. Om deze pijnlijke, duistere beleving niet te voelen zag hij geen andere uitweg dan de dronkenschap. Want hij beschouwde iedereen als een vreemde of een vijand. Tevens zag hij overal vreselijke lijken en hopeloos huilende wezen. Zijn geweten werd hierdoor onophoudelijk gekweld. De andere man had godsbesef, was vroom, godsdienstig en rechtschapen. Hij kwam in een land terecht die in zijn ogen heel mooi was. Deze man zag juist in het hele land een groot feest. Hij zag overal festiviteiten vol van blijdschap. Overal werd met verheuging en enthousiasme de namen van God geprezen. Iedereen werd door hem gezien als een vriend, een familie. Hij zag dat in het hele land, met uitlatingen van gejuich en tevredenheid, een feest voor de collectieve dienstbeëindiging aan de gang was. Tevens hoorde

hij tromgeroffel en muziek tijdens ieder vreugdevolle oproep met de uitingen van de grootheid en de eenheid van God. In plaats van de kwelling die de vorige, ongelukkige man ondervond met het verdriet van zichzelf en van het hele volk, werd deze gelukkige man opgelucht en verlicht met de vreugde van zichzelf en van iedereen. Daarnaast dreef hij een goede handel en was God zeer dankbaar. Na een poos kwam hij de andere man tegen. Hij begreep zijn situatie en zei tegen hem: "Zeg ben jij je verstand verloren! Je innerlijke slechtheden moeten naar buiten weerspiegeld zijn waardoor je het lachen als huilen en de dienstbeëindiging als bestelen en als plunderen bent gaan beschouwen. Kom tot bezinning. Reinig je hart. Opdat deze ellendige sluier voor je ogen wordt opgeheven en jij de waarheid kunt zien. Want, een land van een absoluut rechtvaardige, barmhartige en machtige koning die alles goed ordent, genadig is en zijn onderdanen goed onderhoudt, een land die tevens in zulke mate de tekenen van vooruitgang en volmaaktheid laat zien, kan niet zo zijn zoals jij je dat verbeeldt". Hierna kwam die ongelukkige man tot bezinning, had berouw en zei: "ik was inderdaad door mijn dronkenschap mijn verstand kwijtgeraakt. Je hebt me verlost van een helse situatie. Moge God jou goedgunstig zijn."

O mijn ziel! Weet dat de eerste man een ongelovige of een achteloze zondaar is. Deze wereld is in zijn ogen een algemene rouwplaats. Ieder levende is een wees die weent door de tegenslagen van het uiteengaan en het teniet gaan van al zijn geliefden. Dieren en Mensen zijn wezens zonder een baas, die door de klauwen van de dood worden verslonden. De grote schepselen zoals bergen en zeeën zijn als zielloze, verschrikkelijke lijken. Zeer pijnlijke, benauwende en angstaanjagende waanvoorstellingen zoals deze vloeien tevens voort uit zijn ongeloof en misleiding; ze kwellen hem van binnen. De andere man is een gelovige. Hij kent en erkent God. In zijn ogen is deze wereld een gedenkplaats van God, de Barmhartige. Het is een leerschool voor mens

en dier, en een plaats van beproeving voor de mens en djinn. Het overlijden van alle mensen en dieren ziet hij als een dienstonderbreking. Degenen die hun levenstaak afmaken, gaan met een spirituele voldoening van deze vergankelijke plaats naar een andere, probleemloze wereld, opdat er plaats vrij komt voor nieuwe dienstplichtigen zodat ook zij hun taak kunnen vervullen. Wat de geboorte van iedere mens en dier betreft; het is een dienstaanvang, een begin van hun dienstplicht. Ieder levende is een vreugdevolle soldaat met een taak; een tevreden ambtenaar op het rechte pad. Alle geluiden zijn: of het gedenken van God en het kenbaar maken van zijn volmaaktheid tijdens een oproep; of het zijn dankbetuigingen en opluchtingen door de werkbeëindiging of het zijn lofzangen die geuit wordt door de vreugde van het functioneren. Ieder schepsel is in de ogen van deze gelovige, een vriendelijke dienaar, een bevriende ambtenaar, een mooi geschrift van zijn Vrijgevige Heer, zijn Barmhartige Eigenaar. Vele waarheden zoals deze die zeer fijn, verheven, aangenaam en prettig zijn, worden zichtbaar en komen tevoorschijn door zijn geloof.

Dus het geloof bevat een spiritueel zaad van de "Tuba-boom"[1] van het paradijs en het ongeloof bevat het zaad van de "Zakkum-boom"[2] van de hel. Dus rust en vrede is alleen maar te vinden in de Islam en het geloof. Hierdoor moeten we altijd zeggen:

"*alle lof aan God daar hij ons de Islam en het volmaakte geloof heeft geschonken.*"

[1] Tuba-boom: Dit is een boom in het paradijs waarvan de wortels in de lucht en de takken naar beneden hangen.
[2] Zakkum-boom: Dit is een boom in de hel.